

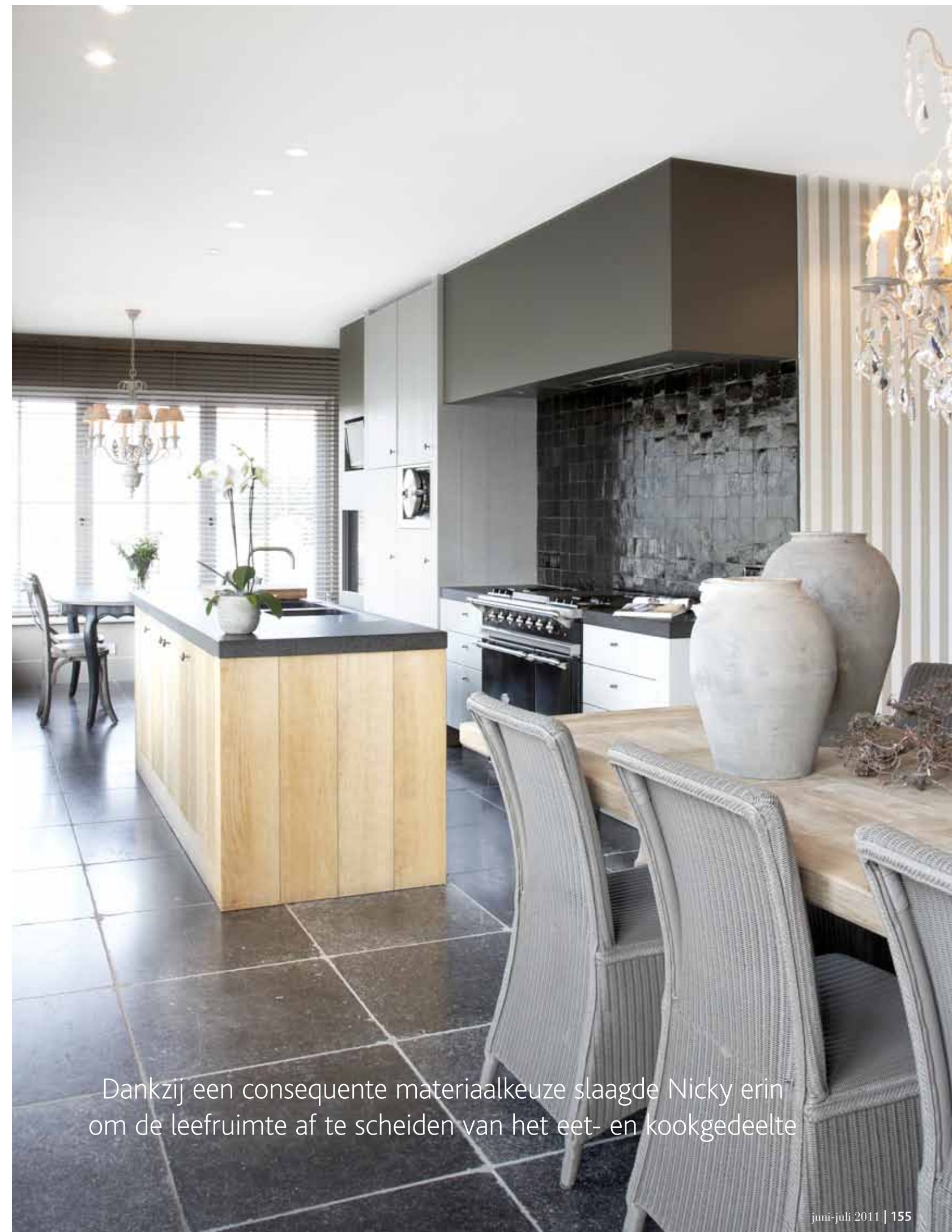
Stijlvolle metamorfose op maat

Toen Ingrid en haar gezin een kleine woning verruilden voor een heel wat groter uitgevallen kustwoning, wist ze dat ze deze klus niet in haar eentje kon klaren. Net als haar zussen klopte ze aan bij Nicky Goossens, die de woning omtoverde tot een warme thuis. Het slothoofdstuk van een mooi familieverhaal. Tekst: Sophie Allegaert Fotografie: Jonah Samyn



Dit verhaal begint wanneer een kustbewoonster, moeder van drie volwassen dochters, op een dag een interieurreportage over Nicky Goossens in dit interieurblad opmerkt. De dame in kwestie is meteen gewonnen voor de warme, huiselijke stijl die deze interieurspecialiste kenmerkt en steekt met haar enthousiasme ook haar dochters aan. En zo wordt Nicky Goossens zowat de familiestyliste. Nadat ze de huizen van de eerste twee dochters succesvol aanpakte, laat ook de derde dochter zich graag verleiden. Haar moeder zal het eindresultaat helaas niet meer zien, maar in het feit dat ze alle stappen op de voet volgde en zelfs nog de meubels mee kon uitkiezen, vindt dit gezin troost. Of hoe een woning je gemoed kan verzachten. “Mijn mama was zeer creatief en zag graag mooie dingen, ze woonde zelf prachtig, dus uiteraard krijg je dat van huis uit mee. Genieten van je huis, het gezellig maken, zij toonde ons hoe het moest. Bijna twintig jaar lang woonden wij bijzonder klein en toen we naar dit veel ruimere pand verhuisden, waren we klaar voor een nieuwe start. Veel meubels hadden we niet. Wat Ikea-spullen en erfstukken die we hier en daar verzameld hadden, ik denk niet dat we ooit echt meubels gekocht hebben.” Een bont allegaartje dus dat hun nieuwe, veel grotere huis amper vulde. Een kolfje naar de hand van Nicky.

De eetkamer kreeg een lichter kleurenpalet aangemeten. Op de vloer ligt getrommeld arduin, dat mooi combineert met de zwarte zelliges in de keuken. Foto rechts: zelfs in de keuken, waar dagelijks gegeten wordt, verscheen een gashaard.



Dankzij een consequente materiaalkeuze slaagde Nicky erin om de leefruimte af te scheiden van het eet- en kookgedeelte



“Mocht mijn moeder het resultaat zien, dan zou ze nogal glunderen”

LENGTE DOORBREKEN

Nadat Ingrid zag hoe Nicky de huizen van haar twee zussen transformeerde, aarzelde ze niet langer en deed ze, net als de rest van haar familie, een beroep op Nicky's interieurkunsten. “Ik had Nicky bij mijn zussen aan het werk gezien en het klikte meteen. Zelf zou ik nooit genoeg lef hebben om het zo grondig aan te pakken.” De interieurstyliste ging meteen aan de slag en kwam aan huis voor een lange, intensieve dag waarin allerlei knopen doorgehakt werden. “Ik werk altijd op dezelfde manier. Zodra ik binnenkom, zie ik meteen wat er ontbreekt en wat er zou moeten gebeuren om de ruimte te optimaliseren. Soms moeten de klanten even wennen aan mijn snelheid, maar waarom tijd verspillen als alles duidelijk is?” In de zeer lange, niet al te brede leefruimte zag Nicky onmiddellijk dat ze die lengte moest doorbreken. De oplossing? Een boog, opgetrokken in gyproc, met ingebouwde dubbele schuifdeur die de zithoek stijlvol afscheidt van de eetkamer en keuken. De vrouw des huizes hield haar hart vast, maar Nicky overtuigde haar dat alles goed zou komen en inmiddels is dit zowat de lievelingsplek van het ge-

zin en wordt de schuifdeur vaak gesloten om het geheel nog intiemer te maken. Om de beschikbare leefruimte optimaal te gebruiken, besloot Nicky om die niet vol te stouwen met een-, twee- en driezitters, maar te kiezen voor een bijzonder lange fauteuil van een flinke vijf meter. Kwestie van zitruimte bij de vleet te creëren. De chaise longue die deze imposante fauteuil afsluit, is de televisiespot bij uitstek. Zijn horizontale karakter weet de lange ruimte nogmaals te breken. Dat toont aan hoe je soms twee vliegen in een klap kunt slaan.

NETJES OP MAAT

Om aan de specifieke afmetingen van deze ruimte tegemoet te komen, liet Nicky schrijnwerk op maat maken. Zo kwamen er rond de gashaard kasten van mdf en verzinkt de televisie in een verdikte wand. Stuk voor stuk maatregelen die voor rust en harmonie zorgen, essentieel in elke leefruimte. Dankzij de verhoogde plinten lijkt de ruimte bovendien iets hoger. Een effect dat de sierpanden met Vlaamse knoppen, die beginnen op het plafond, nog versterken. Dankzij een consequente materi-

Foto linkerpagina: in de badkamer valt de keienvloer op die refereert naar de kust, de thuishaven van dit gezin. Binnenluiken zorgen voor een heldere look en passen perfect bij de kustsfeer.



aalkeuze slaagde Nicky erin om de leefruimte duidelijk af te scheiden van het eet- en kookgedeelte. In de zitkamer koos ze bijvoorbeeld voor vergrijsd parket, gordijnen en behoorlijk donkere tinten; in de eetkamer duikt er getrommeld arduin op, worden de kleurnuances iets lichter en vervangen houten, elektrisch te bedienen lamellen de Amerikaanse stores. De eetkamermuur gehuld in streepjesbehang maakt het onderscheid compleet. Aan de eetkamertafel duiken trouwens de enige gerecupereerde interieurrestanten op. De zes eetkamerstoelen werden her-spoten in de kleur van de muur. Een slimme en budgetvriendelijke zet.

ALS IN EEN FILM

Nadat Nicky en Ingrid op één dag de ene na de andere beslissing namen en alle stalen uitgebreid keurden en herkeurden, van behang en gordijnstoffen tot tapijt, was voor de avond viel de puzzel compleet. Tijd voor een nieuwe afspraak; deze keer werd er deskundig geshopt. “Ik voelde

me net een filmster. Mijn moeder en ik snuffelden eerst eens rond, daarna deed Nicky enkele voorstellen en al vlug klopte het plaatje helemaal. Zelf krijg je dat in zo'n korte tijd nooit geregeld.” Maar eenmaal thuis aangekomen, sloeg de twijfel toe. “Ik heb de hele nacht liggen woelen en draaien en 's morgens heb ik meteen Nicky gebeld, die me opnieuw geruststelde.” Weken later, net nadat de schilders en de schrijnwerkers hun ding gedaan hadden, stuurde Nicky de eigenaars een dag weg om het werk helemaal af te maken. De meubels werden geplaatst, de gordijnen opgehangen, Nicky zette wat sfeermuziek op, brandde enkele kaarsjes en dan pas werd de deur geopend. Het zou in een film niet misstaan. “De deur ging open, ik keek rond en toen begon ik gewoon te huilen. Het heeft een hele tijd geduurd voor ik ophield. Een fantastisch moment. Ik kon me niet voorstellen dat dit van ons was. Nicky slaagt er telkens in er iets wonderbaarlijks van te maken. Mocht mijn moeder het resultaat zien, dan zou ze nogal glunderen. ‘Zie hier, onze chique madame’ zou ze zeggen.” ■

De slaapkamer werd gehuld in frisse zeekleuren, zoals Bord du Seine. Een verzonken en gecapitonneerd hoofdeinde lijkt het bed in te kaderen.

